

Al die kanten van Dick

Sommige mensen die je ontmoet in je leven zijn vrij eenvoudig te duiden. De eerste indruk telt, je gaat om met iemand gedurende enige tijd, en dan weet je het wel.

Met jou is dat heel anders. Pas nu, na bijna tien jaar met je te hebben samenwerkt, is duidelijk welke kanten Dick de Jongh allemaal heeft. Mijn persoonlijke herinneringen...

Dick diep betrokken bij Georgië

Om met het mooiste te beginnen: ik denk dat ik in niemand een persoon vind die dezelfde gevoelens koestert voor het prachtige land Georgië en voor de Georgiërs, en die dezelfde diepe betrokkenheid voelt om zijn energie en tijd in te zetten voor de Georgische wetenschappelijke gemeenschap. We bezochten het voor de eerste keer in 1997, voor het 2nd Symposium in Language, Logic and Information. Georgië maakte een enorme indruk; ik ging er nog twee keer heen, jij drie (vier?) keer.

Onze Georgische collega-vrienden hebben een levensstandaard die soms dramatisch is, maar hun gastvrijheid, vriendelijkheid en vrolijkheid deden zo ons elke keer weer versteld staan. Overladen met schilderijtjes, gebreide sokken en allerhande cadeaux kwamen wij altijd weer terug. Erik-Jan heeft het nog steeds over de stralende blik in onze ogen toen wij in 1997 weer terug waren op het ILLC, alsof we iets heel moois hadden meegemaakt.

Hierbij gaat een foto van jou met een hoorn met wijn aan de mond tijdens een van de talloze diners. Vooral als ‘tamada’ bij deze diners groeide je. Eerst wat schuchter maar naar mate de avond, de week en de jaren vorderde ging je dat met steeds meer plezier en enthousiasme doen.

Alle werk, uren, fondswerking die we samen investeerden voor Georgië zijn het waard geweest, hopelijk voor Georgië – wat de tijd zal moeten leren – maar ook voor ons persoonlijk.

En dus... het is jammer dat ik er in 2003 niet bij kon zijn en in 2005 waarschijnlijk ook weer niet (om dezelfde reden) maar ik beloof je hierbij plechtig dat ik in 2007 geen kinderen zal krijgen, dus houd voor dat jaar een plekje voor me vrij...

Dick de MoL directeur

Vanaf 1997 begon het Master of Logic programma te lopen, met jou als directeur en mij als programma manager, en we vulden elkaar daarbij uitstekend aan. Zaken als een glossy brochure, een poster en een mooie website hoorde bij mijn bijdrage. De inhoudelijke kant was jouw domein, en zo deden we beiden waar we goed in waren.

Als ik het programma van toen vergelijk met nu, was de begintijd er wel een waarin we de grenzen van onze betrokkenheid nog moesten bepalen. Elke student die binnenkwam (dat waren er 5 in dat jaar) werd met alle egards ontvaard. We regelden huisvesting, een werkplek op het instituut, computer faciliteiten, en een studiebegeleider. We staken veel energie en tijd in elke student en op een manier die inmiddels efficiënter is. Niets besteedden we uit. Ik herinner me fietstochten op zoek naar huisvesting voor de studenten. En jij hebt wel eens op Schiphol gestaan om een student daar af te halen.

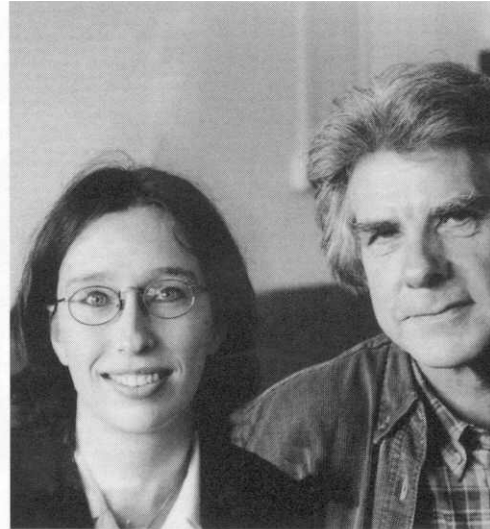

Photo: Ingrid van Loon (Programme Manager) and Dick de Jongh (Scientific Coordinator)

Maar wellicht is toen wel de basis gelegd van het succes van de opleiding. Misschien was het juist die extra aandacht, die extra faciliteiten, de nauwe omgang tussen studenten en promovendi en staf dat studenten bovengemiddeld enthousiast waren. Zo intensief als in 1997 kunnen we de aandacht niet meer geven, maar in vergeleken met andere programma's krijgen studenten nog steeds meer faciliteiten. Hopelijk blijven we dat nog een tijd lang volhouden.

Dick de steun en toeverlaat van de studenten

MoL-Studenten die echt niet goed genoeg waren maar huilend in onze kamer zaten omdat het terugsturen naar hun thuisland volgens hen neerkwam op een soort zelfmoord...dat deed ons toch wel wat. En dan besloten we om er nog wat extra begeleiding tegen aan te gooien en diegene met z'n hakken over de sloot de Master's door te slepen. En voor getalenteerde studenten die zonder geld zaten probeerden we altijd hier of daar een beurs voor te vinden. Studenten die moesten gaan betalen omdat ze langer dan een jaar bij ons zaten en hun cursussen nog steeds niet hadden afgerond, kregen clementie bij een goed verhaal. Streng zijn hebben we geprobeerd, maar ging ons beiden niet goed af. Jou misschien nog net iets minder goed dan mij.

Dick de man van weinig woorden

Je hebt altijd weinig woorden nodig...herstel...je denkt weinig woorden nodig te hebben om iets duidelijk te maken. Typisch Dick gedrag is: je komt...herstel...je sluipt mijn kamer binnen terwijl ik middenin mijn bedrijfsvoering-perikelen zit en zegt: Ja...uhm...zullen we dat dan maar doen? Als ik van de schrik bekomen ben, heb ik vervolgens niet het flauwste benul wat je bedoelt, maar met wat doorvragen kom ik er meestal wel achter.

Dick de man van de juiste woorden

En net als je gewend bent aan het feit dat Dick weinig woorden nodig blijkt te hebben, blijkt hij onverwacht attent te zijn. Je voelde feilloos mindere en betere momenten aan, en was er dan altijd even voor me.

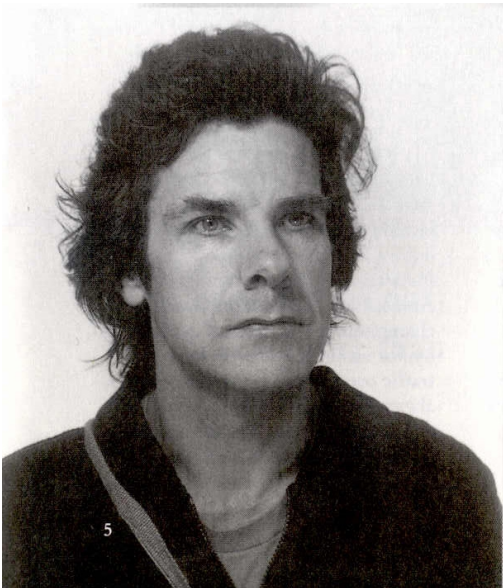
Dick de danser

De leukste foto die ik van jou in mijn bezit heb, gemaakt tijdens het derde Tbilisi Symposium in Batumi.

Dick de womanizer

Een gesprek dat wij voerden in het vliegtuig richting Tbilisi is me altijd bijgebleven. Via via was mij ter ore gekomen dat jij ooit een relatie had gehad met een vrouw die ik kende. Ik noem haar Anja. Omdat ik nieuwsgierig van aard ben en de sfeer vertrouwelijker was dan op de derde verdieping Euclides durfde ik je daarnaar te vragen. Je lachte nogal, hoe moet ik het zeggen, schaaпachtig, en vroeg mij: welke Anja? Op dat moment, en later toen ik onderstaande foto onder ogen kreeg begreep ik waarom je de reputatie van womanizer had....

Of hebt?

Want op een of andere manier krijg je het voor elkaar om mentor te worden van juist de mooiste meiden die ons MoL programma bevolken. Je bestrijdt dit altijd met verve, maar wie wijst ook al weer de mentoren toe?

En dan...

Dick de emeritus-hoogleraar

1 november 2004: het onontkoombare emeritaat. Ik geloof niet dat jij de komende 25 jaar van het ILLC toneel verdwijnt, maar je MoL directeurschap zal je echt moeten gaan overdragen. Hoe moeilijk dat waarschijnlijk is, bleek uit een vraag die je een paar weken geleden aan me stelde: of het dan misschien en alsjeblieft mogelijk was om in ieder geval nog de coördinatie van de betalende promovendi te behouden...

De rode draad? Dick heeft heel veel kanten, maar het is terug te voeren op een ding: Dick is diep betrokken bij degenen voor hij er wil zijn. Dank je dat ik dat tot nu toe mocht meemaken, en blijf nog een tijdje.

Ingrid